

Trong đời tôi, tôi đã nghe kể lại hay chính tôi đã mắc kích rớt nhiều chuyện nhỏ nhỏ, những chuyện tầm thường không có gì “éo le gút mắt” hết, những chuyện mà tôi cho là có nghe qua hay thấy qua rồi bỏ cũng không sao. Vì vậy, tôi coi thường những chuyện nhỏ nhỏ.

Gần đây, một chuyện nhỏ nhỏ xảy ra khiến cho tôi đã làm tôi suy nghĩ. Thì ra chuyện nhỏ nhỏ có khi chứa đựng một bài học lớn mà con người không để ý, vì chúng ta quen nhìn những chuyện lớn, những chuyện “đổ vào mắt”, xảy ra nay... Rồi tôi nhìn nhận lại những chuyện nhỏ nhỏ, để thấy một chuyện là một nét chấm phá của cuộc đời, có chuyện còn mang vài phần đáng con người suy gẫm. Vậy là tôi nhận ra một điều, không cần phải lo lắng, không cần phải lo lắng chuyện này hay chuyện kia.

Mọi các bạn cùng tôi đi vào những chuyện nhỏ nhỏ này để cảm nhận thì với các bạn đang nằm dưới đây, và nó thật là gần gũi với mình như khi chúng ta tìm ...

Bà đầm già và anh Việt Nam

Chuyện xảy ra ở ngoại ô Paris (Pháp)

Hôm đó, trên đường về nhà, tôi gặp một người đàn ông Pháp có vẻ mặt tuấn tú ăn mặc đàng hoàng, kẻ theo hỏi: – Xin lỗi! Ông là người Tàu hay người Việt Nam?

Tôi đang vội, ngạc nhiên, trả lời: – Tôi là người Việt Nam.

Ông ta mỉm cười: – Vậy, có phải là hôm qua, ông đã gặp một bà cụ trẻ con này không?

Tôi càng ngạc nhiên thêm: – Không! Tôi không có gặp ai hết!

Tôi trßi mà nghĩ đßn mßy chuyßn ra tay cßu ngßi rßi mang vß vào thân vì sau đó nßn nhßn quay lßi thßa ngßi cßu mình đß lßy tßn lßy đß .. v v ...

Có lß đoán đßc ý nghĩ cßa tôi nên ông ta mßm cßi ôn tßn nói: – Ông yên tâm! Không có chuyßn gì rßc rßi hßt. Tôi chß mußn tìm ngßi Vißt Nam đß đß mß tôi thôi. Bà cß đó là mß cßa tôi, thßa ông. – Vßy à! Nhßng mà tôi nói thßt: Hôm qua, vào giß này tôi có đi qua đây, không thßy ai tß hßt. Mà... bà cß có sao không? – Cám ßn ông, Mß tôi không có sao hßt.

Rßi, không đßi tôi hßi, ông kß lßi nhßng gì mà mß ông đã kß cho ông nghe... Hôm qua, bà cß đi thăm mßt bà bßn. Bà đi qua lßi này đß vß nhà. Đây là ngõ đi tßt duy nhßt đßn qua khu nhà bà . Khi đßn khoßng đßt trßng có bßn trß đèn đßng, bà trßt chân tß. Lúc đó, cũng có mßy ngßi hßp tßp qua lßi, hß quay đßu nhìn nhßng rßi bß đi luôn. Mßt ngßi đàn ông Á Đông, đã đi qua rßi, thßy vßy chßy trß lßi đß bà đßng lên, lßm cái xßc da mang chéo vào ngßi bà, ân cßn hßi bà có sao không? Bà bßc thß vßi bßc, nói không sao, rßi kß rßng già rßi, đi thì đßc, chß có ngßi xußng đßng lên mßi là khó. Ông ta tß vß ái ngßi, bßc lßi cßp tay bà nói đß điều bà vß. Hai ngßi đi nhß vßy mßt lúc, bßng bà hßi ông ngßi Tàu hß, ông trß lßi rßng mình là ngßi Vißt Nam. Mßt bà sáng lên, bà nói bà có bà bßn năm nào cũng đi du lßch Vißt Nam vào đßp đßu năm, bß nói xß ông đßp lßm rß lßm, dân chúng hißu khách đß thßng ...

Đßn mßt đoßn đßng ngßn, bà cß bß tay ông Vißt Nam, bßc mßt mình vßa đi vßa nói tôi đi đßc ông khßi lo, tôi ß đßng Colette gßn đây, còn ông, ông ß đâu? Ông đó nói tôi ß khu xa hßn, phía bên kia trßng hßc, ngày nào cũng đi và vß bßng ngã này. Bà cß đi mßt đßi nhìn lßi thßy ông Vißt Nam còn đßng nhìn theo coi bà cß có thßt sß đi mßt mình đßc không! Tßi đó, bà kß chuyßn cho ngßi con nghe, rßi sßc nhß ra, bà nói: “Chúa ßi! Tao quên nói cám ßn ông ta!”. Vßy là bà cß bßt ngßi con hôm sau ra lßi đi tßt chßn hßi tßng ngßi Á Đông đß tìm ngßi Vißt Nam đß đß bà chß “khoßng trßng có bßn trß đèn”, tìm đß chß nói lßi cám ßn mà bà đã quên nói hôm qua!

Kßxong, ông nßm tay tôi sißt nhß. Rßi ông nhìn tôi, mßt đßy thißn cßm, nói: “Cám ßn!”. Tôi bßc đi, lòng lâng lâng hßnh dißn, mßc đßu tôi bißt rßng lßi cám ßn đó không phßi cho tôi mà là cho chung hai chß “Vißt Nam” ...

Chuyßn trßc cßng Chùa Bà

Năm 2006, vợ tôi và Việt Nam lo ma chay cho má tôi. Sau đó, bà đỡ của mẹ y đưa cháu ch đi Châu Đ của viếng Chùa Bà.

Cúng vái xong, ra đến cổng chùa thì có một đám bé gái đến mời hai mẹ tôi ba tuôi bu lại chen lẫn nhau xin tiền. Một đứa đưa ng gón và tôi, có vẻ lạnh lùng nh t, xè tay nói một hồi có ca có k :
“Ngoi i ngoi i! Ngoi i cho con 5,000 đ ng, con c u nguy n Bà cho con gái ngoi i l y đ c ch ng
Đài Loan! Ngoi i i ngoi i! Ngoi i cho con 5,000 đ ng, con ... “

Trên đường về, vợ tôi miên man suy nghĩ về mẹ y đưa nh đó: Không có tiền để đi học, còn quá nh để có một cái ng, và ch c nh u đưa – r t nh u đưa – ch c ao l y đ c ch ng Đài Loan khi mình lên một chút! R và tôi th dài ...

Nghe k mà tôi th y th ng quê h ng tôi vô cùng. Tr c đây, dù có nghèo đi mẹ y cũng ch a bao giờ t đến nh về y! Việt l i chuy n này mà tôi nghe rất t đáy lòng rất lên khoe một ...

Đ p xích lô

Trung đã cao l n l i ham ch i th thao và t p th đ c đ u đ n nên anh ta r t “đô” con. Đi với t i b n đ ng nghi p ng i Pháp hay ng i da đen, Trung là ng i Việt Nam mà vóc đ c ngang ng a với t i nó. Có đ a nói gi n: “Th ng này, nó ăn ph không mà nó l n con nh về y. N u nó ăn bánh mì “xúc xích – phô mai” nh mình ch c nó thành ông kh ng l quá!”.

Cách đây hai năm, Trung về thăm Việt Nam. Đó là l n đ u tiên anh về. Tôi không có đ p g p anh để h i thăm. Mãi đến g n đây tình c g p nhau ở khu 13 Paris, anh mới k cho tôi nghe chuy n về Việt Nam của anh l n đó. Tôi xin ghi l i chuy n nh sau đây ...

... Con qua Pháp với ba mẹ h i con m i năm tuôi, bây giờ về, th y cái gì cũng l ! Cho nên con dành m y ngày đ u để đi vòng vòng cho bi t Sài Gòn. Con nh anh t p viên c a khách s n kêu cho con một anh xích lô bao ch y một ngày. Về y là sáng hôm sau, đúng theo l i con đ n, anh t p viên g i con đ y b ng đ i n th i cho hay xích lô đang đ i, đ ng th i cho bi t luôn s t n thuê bao. Con đ m s t n r i đ riêng vào một túi qu n, con mu n tránh móc bóp đ m t n

trên cåt måi ngåi så bån låu mạnh nó giåt. Con xuång tåi quåy thì anh tiåp viên vui vå chå ra phía tråc. Con cảm ån råi båc ra ngoài. Thåy con, ông xích lô đang ngåi chåm håm trên våa hå våi vå đång lên chåp tay chào. Tå nhiên, con khång låi, måc dù ông ta đang đón con bång måt nå cåi rång rå. Bác biåt không? ång già khå, åm nhåm, nhå xåu. Cái nón våi đen ång đåi, đã rách båm.

Còn bå đå trên ngåi ång, con không biåt tå làm sao cho bác thåy. Nó là cái áo bà ba xanh đång vá chåm vá đåp và không còn hai ång tay! Còn cái quån ka-ki là låi quån dài đã bå xåe måt hai khúc ång cångang đåu gåi, måt bên cao måt bên thåp. Đå! Ông xích lô cåa con đå! Bác coi: Con nhå våy thì nå lòng nào lên ngåi cho ông già åm nhåm đåp xe đåa con đi. Mà liåu ång có đåp nåi måt ngày cho con xem chå này chå nå không? Con đånh håi không đi nhång nghĩ låi tåi nghiåp ông già. Cái cåi tåi råi cåa ång cho thåy là ång đang “trúng måi lån”. Con båc låi båt tay ång, móc túi đåa tiån, nói: “Đây, tiån công cåa bác trån ngày nay đây!”. ång mång rå, móc trong lång ra måt túi våi miång có dây rút, run run tay må ra cho tiån vào. Con håi: “Bác không đåm sao?”. ång cåi, nhìn con: “Khåi! Hång lå cåu nhå våy mà đi ăn gian tui sao?”. Råi ång xång xåm chåy låi kåm phía sau xe, måi: “Cåu lên ngåi, đi!”. Con låc đåu: “Không! Bác lên ngåi đi, đå tôi đåp!”. Nå cåi cåa ång tåt måt: “åa! Gì kå våy?”. Con giåi thích: “Tôi nhå våy mà đå cho bác đåp, coi sao đåc!”. ång vå vå lên yên xe: “Tôi đåp đåc! Båo đåm! Cåu đång lo! Cåu lên ngåi đi!”. Con nghĩ chåc ång så con chå ång råi không đi, låy tiån låi, nên con ôn tån nói: “Bác yên tâm. Bác cå giå så tiån tôi đåa, råi lên xe ngåi. Tôi đåp tå tå”. ång båt đåu nhìn con nåa ngåc nhiên nåa håt hoång. Đå khåi cåu cåa, con båc låi đåa hai tay cåp eo åch cåa ång nhåc bång lên đåt vào chång i cåa khách. ång nhå đån nåi cái xe không nhåc nhåch! Råi con tråo lên đåp đi. Ông già cå nhìn ngåc cå phía sau, lo lång: “Cåu liåu đåc không cåu?”. Con vui vå trå låi cho ông yên tâm: “Đåc mà ... Då tå hà!”. Con men theo lå đång đåp chåm chåm đå tránh luång xe chåy åt trên lòng đång. Thiên hå nhìn con chå ông già, cåi nói chå trå. Ông già ngåi không yên, lâu lâu ngoáy nhìn låi coi con ra sao! Có lå vång bång nên không nghe ång nói gì håt. Måt lúc sau bång ång la lån: “Quåo måt! Quåo måt! Khåc này cåm xe xích lô!”. Tå đå, ång chå cho con chåy: “Tå tå ... Đång tråc có xe đåu. Khi nào kåm bång chân không nåi thì kéo thång å đåi dåt ...”. Có lúc thåy con xiån xiån đånh quåo vô måt con đång nåm ngang, ång la lên: “Đång! Đång! Đång cåm xe xích lô!” ... Và nhå våy, con đåp đi loanh quanh, nhìn ngang nhìn ngåa, yên chí có ông già coi chång đång nhåc tråc con phåi làm gì ... làm gì ...

Gån tråa, con tåp vô måt quán phå, nói: “Mình vô ăn cái gì đi.” ång nói: “Cåu vô ăn đi, tôi không đói.” Con kéo tay ång đå cùng đi vào tiåm, ång rå låi: “Thôi mà cåu! Tôi låy cåu mà cåu! Cåu đå tôi ngåi ngoài này giå xe!”. Råi ång gå tay con ra, båc låi vå đång ngåi chåm håm bên cånh xe xích lô, vån thuåc hút. Trong quán, con nhìn ông già må trong khói thuåc sao bång nghe båt nhån vô cùng. Không còn lòng då đâu đå ăn phå, con kêu tách cà phê uång đåi råi đi ra. Thåy con, ång quång đåu thuåc, đång lên vång cånh: “Ăn gì mau våy cåu?”. Con nói trå: “Thåy không ngon nên không ăn.” Råi con nói tiåp: “Bây giå, tôi trå xe låi cho bác đó! Bác cå giå nguyên så tiån tôi đåa håi sáng, đång thåc måc.

Tôi đi bå chåi lạnh quanh đåc råi.” Nói xong con båc đi, lâu lâu ngång coi cåa hàng này cåa

hàng n. Thấy ông già cõp xe rờ đi theo, con bèn gõ vào t xe Honda ôm đang đi khách ãng t ãng, trèo lên “ôm” đi thng!

K xong, Trung hi: “Nhà ncc đang có nh c m s ãng xe xích lô xe ba gác, không bi t bây giờ ông già cõp xích lô s ãng làm sao, h bác?”. Tôi nói: “ ...”. Rí nín luôn. M t cách tr ãi ã không tr ãi!

Nói: H t r i!

M t ông b n Paris cho tôi u ãng m t th trà Tàu ãc bi t ãng đem t bên M v. ãng c m cái h p vuông màu xanh ve chai ãa lên khoe: “Trà này bên này ch a có. Nó tên là Trà V ãng. H p 150 gr này tôi mua bên M giá là 15 đô đó!”.

Trà ngon thi t! V ãng t ph t ch ã không ãng hay chát nh ãi trà Tàu khác và nh t là mùi th m r t “v ãng gi” ch ã không ph ãi mùi lài hay sái hay sen nh ãi th ãng th y. U ãng c n chén trà, h ãng trà còn ãng ãi trong đáy chén ph t lên mũi gõ ãi thêm mùi v ãc bi t này! Ông b n tôi nói Trà V ãng có nhi u s , nh ãng s 103 là ngon nh t!.

Tôi ã đi lòng s c Paris nh ãng không th y bán ãi Trà V ãng này. M t hôm, đi v i v tôi ã khu 13 ch Tàu, tôi ch t th y m t bà Á ãng c m m t h p vuông màu ve chai v a qu qu ra ãu v a nói chuy n v i hai bà khác cùng ãi trên bng gõ v a hè. Tôi bcc ãi nhìn: Thì ra ãúng là h p Trà V ãng! M ãng quá! Nghe m y bà ãó nói ti ãng Vi t Nam nên tôi hi ngay: “Ph ãi Trà V ãng không bà?”. B quay qua tôi, tr ãi c t ãng n: “! Mà h t r i!”. Rí quay v ti p t c nói chuy n v i hai bà kia. Tôi chen vào: “Xin ãi! Bà mua ã ãu v y?”. L n này, không quay ãi nhìn tôi nh ãng b v n tr ãi: “Mà tôi nói h t r i!”. Tôi không ãm c ãi, s b b ch m t ái. Tôi v n ôn t n hi: “Đ! Nh ãng xin bà làm n cho tôi bi t bà mua ã ãu v y?”. B nhìn tôi, ch c coi tôi có ... khùng không mà c ãi nh ãi hi ãi. Rí b c m cái h p lia lia v h ãng phía ãi con ã ãng m t chi u: “Đ ãi kia kìa.” Ti p theo là b g n t ãng ti ãng: “Tôi-nói-h t-r i!”. Tôi cá m n rí kéo v tôi ãi “mò” ãi ãi xu ãng “đ ãi kia kìa”, ti m nào cũng vô ki m Trà V ãng! Khi ãi g n ... rã chân thì vào m t siêu th ãi. H nói: “Có!. Nh ãng mà h t r i!”. H ãi ch ãng nào có n a, h tr ãi ãi không bi t! Thì ra bà già hi ãi nói ãúng. B ãi t t b ãng “nói cho th ãng ch bi t là h t r i ãi th ãng ch ãi ph ãi ãi xu ãng tu t ãi ãi ãi xa th y m ch b”!

Các b n có th y chuy n nh ãi này ã th ãng không? Bà già ãó, cho ãu có ãu vng ã chân tr i

góc bí ẩn nào đi nữa, bà vẫn giữ nguyên phong cách Việt Nam. Trân quý lắm, các bạn à!

Chuyện quê tôi

Má tôi mất vào ngày đầu Ông Táo. Thấy con lớn cả tôi đi với má nó về Việt Nam lo ma chay. Ông thầy làm đám (phái Cờ Sơn Môn thầy gọi là thầy cúng) là ông thầy Non. Cái tên này do má tôi đặt ra để tránh gọi “Thầy Con” vì ông là con ông thầy Cờ, ông này là bà con kêu má tôi bằng cô và là bạn học cả tôi từ thời tiểu học ở trong làng. Khi nhớ về thầy thầy Non đi với gia đình tôi không phải là người xa lạ.

Sau đám ma, thầy Non lấy Honda chở con tôi đi dạo trên xóm dưới thăm bà con và cũng đi xem vùng quê ăn Tết. Đang chơi trên đường xóm Nhà Máy, thầy mất ông lái mô tô đi cùng chỉ vào chỗ phía sau mất chú mai. Thầy Non nói với con tôi: “Coi kìa! Cây Mai đẹp quá kìa!” Rồi thầy chơi kè theo để con tôi thấy rõ hơn. Ông chơi mai quay qua nhìn, con tôi nói lớn cho ông nghe: “Cây Mai đẹp quá!” Ông đó nói: “Ồ! Mà không có bán!” Vì thấy máy mô tô lớn quá nên con tôi phải nói lớn hơn cho ông nghe: “Không! Tôi chơi muốn nói là cây Mai cả ông đẹp quá hà!”. Ông có vẻ bối mình: “Ồ! Người ta nói không có bán là không có bán!”. Rồi ông vứt ga chơi thầy ng, làm thầy Non phải ngừng xe lại để cả hai cùng ôm bằng cái!

Sau đó, lại tiếp tục đi. Mất lúc, thầy mất ông chơi Honda chở thầy như người phía sau đầu ông với ông, ôm trong lòng mất quày đầu tôi. Con tôi, nhớ lại về cây Mai, muốn phá chơi nên hỏi chơi: “Đầu có bán không vậy?” Thấy như thúc cùi chỏ vào ông ngừng lại lái xe: “Ba! Ba! Thấy chơi hỏi có bán đầu không kìa!” Người đàn ông làm tỉnh như có vẻ suy nghĩ. Bỗng, ông ta la lên “Ồ! Bán!” rồi tiếp xe vào ông ngừng lại. Thầy Non nói: “Ồ chùa thiêu gì đầu! Mua chi vậy?” Hỏi chơi mà đâu có để ông bán nên con tôi đành mua mất trái. Ông đó nói: “Đầu tôi mua cho về tôi kho thịt ăn Tết. Thầy chơi mua, tôi như ông mất trái cho chơi uống chơi!” Con tôi nói cảm ơn mà không dám cái! ...

Sau hơn ba mươi năm “đi đi”, cái thất bại chân chơi cả quê tôi, may quá, vẫn còn nguyên như cũ!

Bán vé số

Trên chiếc bßc Mß Thußn. Chiếc bßc chß đßy nhßc xe và ngßi, ùng ßc qua sông. Mßy ngßi bán dßo rao hàng inh ßi. Vß chßng tßi đßng ß khoßng trßng phßa đßu chiếc bßc, nhìn sông nßc mình mßng vßi nhßng vß lßc bßnh xanh bißc nhßp nhß trên sóng nßc. Mùa này, lßc bßnh bßt đßu nß bông nên thßy cß màu tím tím e ßp lßp lßa nhßng bßng lá to lßng mßt. Đßp quá! Sau hßm mßy năm xa xß, bßy giß cß đßp vß thßm, chúng tßi thßy cßi gßi cßng đßp!

Nßc sông đßc ngßu phù sa ... cßng đßp! Chiếc ghe bßu phßnh bßng chß lßa khßm lß tßng chßng nhß sßp chìm ... cßng đßp! Chiếc đßng hay đß đßc gßi đß dài thßn cßi mßi bßng phßng thßp lß tß, hai bên hông trßng trßn khßng cß gßi che chßn, lßt sóng chßy bßn nßc nhß gißnh sông vßi nhßng ghe thuyßn khßc ... cßng đßp!

Bßng, mßt bße gßi cß 10 tußi đßn gßn vß tßi, tay chßa mßt tßm vß sß, nßn nß bßng mßt gißng trong trßo nhßng nßi khßa to đß át tßng nhßng ngßi bán dßo chung quanh: “Ngoßi ßi ngoßi! Con cßn cß mßt vß sß này thôi, ngoßi mua dùm con đß con cßn vß phß má con lo vißc nhß”. Con bße mßt mßi sßng sßa đß thßng. Vß tßi lßy tßn mua vß sß rßi vußt đßu nó, hßi: “Nhà con ß đßu lßn?”. Chßc bße thßy tßi cho con nhß, mßi cß bßy lßn tußi đßu mà bán xong cßn phßi lßi bß vß nhß giúp mß! Nó nhìn vß tßi, mßm cßi rßi mßi trß lßi: “Đß! ß xßm rßch Ngo gßn đßy hà!”. Cái cßi cßa nó cß duyên vô cßng. Trßc khi đß, nó cßn bißt nßi: “Cßm ßn nghe ngoßi!”. Tßi nhìn theo mà thßy mßn cái dßng nhß thon thon cßa nó trong bß đß bà ba vßi trßng đß ngß màu bßn non lßn lßt ...

Mßt lúc sau, tßi nghe ß hành lang phßa bên kia vang lên tßng lßnh lßt cßa con bße: “Ngoßi ßi ngoßi! Con cßn cß mßt vß sß này thôi, ngoßi mua dùm con đß con cßn vß phß má con lo vißc nhß”. Tßi nhßn gßt nhìn sang: Đßng là nó! Vß tßi hßi: “Nó hß?”. Tßi gßt đßu mà khßng nßn đß cß tßng thß dài ...

Tßi nhìn ra sông nßc vßi vài chiếc ghe thuyßn đß lßi, nghĩ mà thßng cho thân phßn ngßi dân bßy giß ... Tßi bußt mißng nßi: “Bßy giß ... sao thßy nhißu lßc bßnh quá hßng bißt.” ...

Chiếc bßc vßn ùng ßc nhß khßi qua sông ... ráng nhß khßi mà qua sông ...(TT)